



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí
a zemědělství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2017, č. j. 2314/ZPZ/2016/ODP-447,
JID 85776/2017/KUUK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. 7. 2017, č. j. 2314/ZPZ/2016/ODP-447, JID 85776/2017/KUUK, a rozhodnutí Městského úřadu Osek ze dne 2. 5. 2017, č. j. VMH-1752/17-84/17-Ho, **se pro vady řízení zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2017, č. j. 2314/ZPZ/2016/ODP-447, JID 85776/2017/KUUK, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Osek ze dne 2. 5. 2017, č. j. VMH-1752/17-84/17-Ho, kterým bylo k žádosti K. Š., narozené „X“, dle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“) povoleno pokácení dvou exemplářů smrku pichlavého rostoucích na pozemku p. č. „X“ v k. ú. Osek u Duchova, a kterým byla uložena náhradní výsadba dvaceti exemplářů Thují occidentalis na pozemku st. p. č. „X“ v témže k. ú. Současně žalobce navrhl zrušení i uvedeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že v žádosti o pokácení bylo jako důvod kácení uvedeno, že stromy narušovaly statiku domu, mělo docházet ke stínění a byla plánována rekonstrukce střechy domu. Ačkoli jde o návrhové řízení, správní orgán I. stupně kácení povolil z důvodů v žádosti neuvedených, a sice že větve zasahují do stěny a střechy domu, poškozují fasádu, narušují podezdívku domu, poškozují zeď a brání úklidu na veřejném prostranství. Z tohoto důvodu lze jeho rozhodnutí považovat za překvapivé. Žádný z těchto důvodů navíc nepředstavoval závažný důvod ke kácení, když buď nebyl relevantní, nebo nebyl podložen.
3. Žalobce dále namítal vady řízení spočívající v tom, že správní orgán I. stupně provedl místní šetření, o kterém účastníky nevyrozuměl, ačkoli z něj čerpal řadu skutkových zjištění. Žalobci rovněž nebyla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním, a to za situace, kdy byl spis bez jeho vědomí doplněn o záznam z místního šetření.
4. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost vydaných rozhodnutí. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zřejmé, že posuzoval estetický a funkční význam dřevin, není ale zřejmé, jakým způsobem a jaký je výsledek tohoto posuzování, natož aby došlo k posouzení na základě jasné a přesvědčivé metodiky hodnocení. Žalobce i s odkazem na k žalobě přiložený znalecký posudek Ing. Michala Nechanického, znalce v oborech lesní hospodářství, ochrana přírody (specializace – dendrologie, arboristika, biologická rekultivace), ekonomika (odvětví – ceny a odhady, specializace – lesní pozemky, lesní porosty a škody způsobené na lesích), konstatuje a přibližuje, že stromy nepochybně mají funkční hodnotu, míra a důležitost těchto funkcí však měly být správním orgánem přesvědčivě zhodnoceny. Vážení zájmů, jakožto další logický krok rozhodnutí, chybí zcela.
5. Žalobce v podaném odvolání prostřednictvím jiných fotografií z místa rozporoval skutková zjištění správního orgánu I. stupně pocházející z místního šetření. Žalovaný však pochybení správního orgánu I. stupně nenapravil a namísto toho do svého rozhodnutí „od stolu“ vnesl řadu odborných tvrzení, zejména že umístění obou stromů je vzhledem k jejich růstovým parametrům, životnímu prostoru a vegetační perspektivě zcela nevhodné, smrk pichlavý negativně ovlivňuje jakost půdy acidifikací, druh je na obdobných stanovištích náchylný k akutnímu poškození defoliací při periodické gradaci. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

mšice smrkové a že jeho význam pro dendrofilní organismy je pouze okrajový. Důvody pro pokácení předmětných stromů v souvislosti s užíváním předmětné nemovitosti k bydlení považoval za zcela zřejmé. Většinu odborných tvrzení žalovaného podle žalobce vyvrací přiložený znalecký posudek. Žalobce namítá rovněž nedostatečné vypořádání se s jeho odvolacími námitkami.

6. Žalobce rovněž poukázal na skutečnost, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí stanovil náhradní výsadbu, aniž by byla vyčíslena ekologická újma. Chybí tak vazba mezi touto újmou a uloženou náhradní výsadbou stejně jako úvaha o vhodnosti zvolené náhradní výsadby, neboť *Thuja occidentalis* neboli zerav západní je ve všech částech jedovatý, dráždí pokožku a při vnitřním požití způsobuje zvracení, krvavé průjmy a poškození ledvin.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření při posuzování důvodů pro povolení kácení dřevin vysazených u obydlí nebo na soukromé zahradě akcentoval soukromý zájem na přiměřeném komfortu bydlení s tím, že veřejný užitek z funkčního a estetického významu stromu může tento soukromý zájem převýšit jen zcela výjimečně. Tento zájem přitom lze obvykle zjistit z dokumentace založené ve spisu. Ačkoli se tedy rozhodnutí, ve kterém správní orgán povolil kácení stromů z důvodů odlišných od důvodů uvedených v žádosti, může jevit překvapivé, požadavek na to, aby se správní orgány zabývaly pouze a výhradně důvody uvedenými v žádosti za situace, kdy v ní nepřiznané důvody jsou legitimní a zjevné, je nerozumný a odpoutaný od reálného života.
8. Své rozhodnutí považoval za přezkoumatelné jak v otázce závažnosti důvodů pro kácení a hodnocení funkčního a estetického významu dřevin, tak v otázce jejich vzájemného poměru. Konstatování o vlastnostech smrku pichlavého jsou notoricky známými skutečnostmi a ilustrují hodnocení funkčního významu těchto stromů, které zajisté závisí i na druhu dřeviny. Otázky položené žalobcem znalci se většinou míjely s podstatou věci a žalovanému proto nebylo jasné, co měl vlastně znalecký posudek ve vztahu k odůvodnění napadeného rozhodnutí dokazovat. Funkční význam předmětných stromů byl podle žalovaného nicotný, neboť byly vysázeny za účelem zkrášlení obydlí a tuto svou funkci již přestaly plnit, protože uživatel obydlí je chtěl odstranit.
9. Žalobcem nyní namítané vady řízení před správním orgánem I. stupně nebyly namítány v odvolání. K otázce nutnosti provedení důkazu ohledáním na místě se žalovaný podrobně vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Opatření podkladu rozhodnutí pořízením fotodokumentace podle něj bylo zcela v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Replika žalobce

10. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce obsáhlou replikou, ve které poukázal na metodický pokyn odboru obecné ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí k aplikaci § 8 a 9 zákona o ochraně přírody, ze kterého vyplývá, že závažné důvody pro kácení dřevin jsou skutečnosti, které nelze účinně eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky nebo postupy jinak než pokácení dřeviny. Tímto závažným důvodem může být i zajištění udržování domu nebo obhospodařování zahrady, musí však být přesvědčivě zdůvodněno, že tyto důvody nelze určitě eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Jinak v reakci na vyjádření žalovaného žalobce namítl, že funkční význam dřeviny, který zahrnuje i působení vůči člověku neutrální či dokonce negativní, nelze redukovat na veřejný užitek, který dřevina přináší. K tvrzení žalovaného, že žalobce nenamítal procesní vady řízení před správním orgánem I. stupně v odvolání žalobce uvedl, že jde o nezákonnost rozhodnutí, ke které byl žalovaný povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Podrobně také rozebral znalecký posudek a vztah, který podle něj má k předmětu řízení. Nad rámec své argumentace již obsažené v žalobě se žalobce zabýval stíněním jakožto závažným důvodem ke kácení.

Posouzení věci soudem

12. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. Primárně se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti rozhodnutí. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodů absence vyhodnocení estetické a funkční hodnoty dřevin, nevypořádání se s důvody, které byly uváděny žadatelkou jako důvody k pokácení a rovněž nevypořádání se s odvolacími námitkami žalobce. V § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody je mimo jiné stanoveno, že povolení ke kácení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřeviny. Ze spisové dokumentace bylo zjištěno, že žádost o povolení kácení dvou exemplářů smrku pichlavého byla odůvodněna umístěním těchto dřevin v těsné blízkosti domu č. p. „X“, tím, že jejich kořeny narušovaly statiku domu a jejich velikost bránila pronikání světla do domu. Žadatelka žádala rychlé řešení z důvodu výstavby nové střechy. Správní orgán I. stupně se ve svém rozhodnutí omezil pouze na konstatování, podle kterého jím provedenou kontrolou dne 27. 4. 2017 bylo zjištěno, že větve v minulosti nevhodně vysázených smrků zasahují do stěny a střechy domu a poškozují jeho fasádu, současně narušují podezdívku domu a poškozují zeď oddělující nemovitosti žadatelky od silnice. Spodní větve smrků brání na veřejném prostranství v údržbě a úklidu zeleně. Proto správní orgán I. stupně „po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin“ shledal, že důvody uvedené v žádosti odpovídají skutečnosti. Žalobce v podaném odvolání namítal, že správní orgán I. stupně se zabýval jinými důvody než těmi uvedenými v žádosti a že ani jím shledané důvody neodpovídají skutečnosti, když na zdi oddělující pozemek od silnice není patrné žádné poškození, a fasáda či střecha domu sice je poškozena, ovšem toto není způsobeno stromy, když k poškození dochází i na jiných místech. Větve bránící v údržbě či úklidu zeleně by bylo možné v případě potřeby odstranit.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí správnímu orgánu I. stupně vytkl procesní pochybení spočívající v tom, že neprovedl formální ohledání v přítomnosti účastníků a pouze neformálně pořídil fotodokumentaci, kterou jako podklad svého rozhodnutí založil do spisu. Žádný z účastníků tím však podle žalovaného nebyl zkrácen na svých právech. Z fotodokumentace navíc bylo i bez formálního ohledání zcela zřejmé nevhodné umístění obou vzrostlých stromů v úzkém prostoru mezi pláštěm domu a zdí ohrazující pozemek, což musí nutně bránit obvyklému, přiměřenému a oprávněnému užívání obytného domu a je nevhodné i z hlediska životního prostoru a vegetační perspektivy těchto stromů. Tento důvod považoval žalovaný za zcela postačující a zřejmý.
16. Vyhodnocením estetické a funkční hodnoty dřevin se žalovaný rovněž nezabýval, pouze připojil obecnou charakteristiku smrku pichlavého, který hodnotí jako dřevinu s jen okrajovým významem pro dendrofilní organismy, která navíc negativně ovlivňuje jakost půdy a regionálně bývá atraktivním soustem pro mšici smrkovou.
17. Z uvedeného zřetelně vyplývá, že závažným důvodem, pro který žalovaný shledal naplnění podmínek pro povolení kácení předmětných dřevin, je s ohledem na jejich parametry jejich zjevně nevhodné umístění k domu žadatelky a zdi oddělující její pozemek od silnice. Soud konstatuje, že tento důvod v žádosti uvedla i žadatelka. Prokazování jiných důvodů ke kácení považoval žalovaný za nadbytečné a s touto argumentací také odmítl odvolací námitky žalobce. V tomto ohledu soud napadené rozhodnutí považuje za přezkoumatelné.
18. Jinak tomu však je v případě posouzení dalšího nutného předpokladu rozhodování o vydání povolení ke kácení dřevin, a sice u vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně je uvedeno pouze to, že bylo provedeno, a to zřejmě s takovým výsledkem – jelikož kácení bylo povoleno –, že závěry tohoto vyhodnocení nepřevážily zjištěný závažný důvod pro kácení dřevin. Žalovaný tento nedostatek nijak nenapravit a své rozhodnutí založil pouze na podle něj zjevném závažném důvodu pro kácení dřevin. Funkčním ani estetickým významem těchto konkrétních dvou exemplářů smrku pichlavého se nezabýval, když toto nelze nahradit povšechnou charakteristikou smrku pichlavého. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani žalobou napadeného rozhodnutí nevyplývá, zda a jaké skutečnosti správní orgány hodnotily; odůvodnění uvedených rozhodnutí neobsahuje žádné vyhodnocení, ze kterého by bylo možné seznat, jaký funkční či estetický význam předmětné dřeviny v dané lokalitě dle správních orgánů mají. Z odůvodnění předmětných správních rozhodnutí tedy není nijak zřejmé, jaké skutečnosti správní orgány poměřovaly jako protiváhu skutečnosti, že dané dřeviny jsou nevhodně umístěny v blízkosti obytného domu a zdi oddělující pozemek od silnice. V tomto směru soud má žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
19. Dále žalobce namítal, že byla stanovena nevhodná náhradní výsadba, a to aniž by byla vyčíslena ekologická újma. V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně není výrok II., kterým byla v souladu s návrhem žadatelky uložena náhradní výsadba dvaceti exemplářů *Thuja occidentalis* na pozemku st. p. č. „X“ v témže k. ú., nijak odůvodněn. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tento nedostatek neodstranil. Z § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody vyplývá, že uložená náhradní výsadba má sloužit ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin, a tudíž nezbytnost takovouto ekologickou újmu ve správním řízení přesvědčivým a zejména přezkoumatelným důvodem stanovit. V

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tomto řízení se tak nestalo a i vztahu k určení rozsahu náhradní výsadby v daném případě proto jsou žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

20. Žalobce rovněž namítal, že mu nebyla umožněna účast na místním šetření a nebyl ani vyrozuměn o jeho konání. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že zákon o ochraně přírody neobsahuje úpravu institutu místního šetření a samotný správní řád, který se jako procesní předpis na dané řízení vztahuje, rovněž žádnou procesní úpravu místního šetření neobsahuje. Nejblíže je svým charakterem úkonu, který dne 27. 4. 2017 učinil správní orgán I. stupně, důkaz ohledáním upravený v § 54 správního řádu. I na tento důkaz se vztahuje úprava provádění dokazování obsažená v § 51 správního řádu, kde je v odst. 2 uvedeno, že o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování. V souladu s § 18 správního řádu je navíc třeba o ohledání prováděném mimo ústní jednání sepsat protokol, který obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vylíčení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. V daném případě z obsahu správního spisu nevyplývá, že by se žalobce vzdal práva účasti při dokazování. Je rovněž nepochybné, že ohledání stromů, které byly předmětem žádosti o povolení kácení, nebylo úkonem, u něhož by hrozilo nebezpečí z prodlení. Žalobce měl být vyrozuměn včas o konání předmětného ohledání. Předložený správní spis neobsahuje žádné doklady, které by prokazovaly, že by účastníci řízení, a to ani ve vztahu k žadateli, byli vyrozuměni o konání ohledání. O provedeném ohledání navíc měl být sepsán protokol, což se rovněž zjevně nestalo.
21. Dále žalobce namítal, že nebyl řádně v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámen s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci samé. V § 36 odst. 3 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce nebyl žadatelem, proto mu nemohlo být plně vyhověno, a ani se nevzdal práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Bylo tedy povinností správního orgánu I. stupně dát žalobci možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalobci ze strany správních orgánů taková možnost byla dána. Za výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí nelze považovat sdělení obsažené v oznámení o zahájení řízení o povolení kácení zaslaném žalobci do datové schránky dne 20. 4. 2017. V tomto sdělení je pouze uvedeno, že účastníci mají právo po celou dobu řízení nahlížet do spisu, a to vždy v pondělí a ve středu od 8 do 16:30 hodin, a že předpokládaný termín vydání rozhodnutí je po dni 27. 4. 2017. V době předmětného sdělení správní orgán I. stupně neměl shromážděny podklady k rozhodnutí ve věci (ohledání bylo provedeno až dne 27. 4. 2017). Zároveň předpokládaná doba vydání rozhodnutí byla stanovena poměrně volně, takže z ní jednoznačně nevyplývá den, kdy si může být adresát takového poučení jist, že správní orgán už shromáždil veškeré podklady k rozhodnutí ve věci. Žádný další písemný kontakt mezi žalobcem a správním orgánem I. stupně před vydáním jeho rozhodnutí z obsahu správního spisu nevyplývá. Na základě výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že ze strany správního orgánu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

I. stupně došlo vůči žalobci k porušení povinnosti stanovené v § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný pak toto pochybení nijak nenapravil

22. V obou výše uvedených pochybeních soud spatřuje závažné vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.
23. S ohledem na výše uvedené vady řízení se soud nezabýval zákonností napadeného rozhodnutí včetně námitky, že správním orgánem nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci.
24. Soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Současně zrušil i rozhodnutí Městského úřadu Osek ze dne 2. 5. 2017, č. j. VMH-1752/17-84/17-Ho, neboť zmíněné vady řízení se vztahují i k tomuto rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a), c) a § 78 odst. 3 a 4 s. ř. s.]. V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
25. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 13 200 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právní zástupkyně žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d); podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu]. Soud žalobci nepřiznal požadovanou náhradu nákladů řízení za předložený znalecký posudek ve výši 2 100 Kč, neboť ten s ohledem na průběh řízení a důvod, pro který bylo žalobě vyhověno, nebyl proveden jako důkaz. Náklady na opatření tohoto důkazu proto soud nepovažoval za účelně vynaložené náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. března 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)